

Pa g' iz grada povedoše
 u Ljubljavac¹⁾ dovedoše,
 da i boje tu razvide,
 svidočanstva da se vide.
 Od imbeni ti svidokov,
 i nji ovi zali skokov,
 ke bez potrib' učiniše,
 dok ga mrtva ne vidiše.
 Ono vrime koj' bijaše,
 u Ljubevcu, koje staše,
 Stipe Radun ne počije,
 neg' se boje zaodije.
 I on ide sim' i tamo,
 miteč' dobro simo tamo,
 proti fratra govoreći,
 svidočanstva zla čineći.
 Kada biše prid poklade,
 ovo pišem nek' svak' znade,
 u Šibenik Stipe ode,
 da potanko sve razvide.
 U grad ovi kada dojde
 iskat konak odma pojde,
 jer bo večer tad' bijaše,
 u dvere se sramovaše.
 Ali mu ga niko ne da,
 a bijaše vrime od leda:
 oštarije sve obajde,
 pa da konak dikod najde.
 Al' ne najde u nijednoga,
 premda biše u dojednoga:
 jer bijahu kaparane
 sve posteje na sve strane.
 Rad' svidokov ovi zali
 koji biju događali,
 za osvadiť jadne sužnje,
 vele veće nego tužne.
 Kada konak pa ne najde,
 premda s pomnjom sve obajde,
 kapitanu on otide
 i reče mu s česa pride.
 Pa ga poče tad' moliti,
 ovako mu govoriti:
 Jadan brate, sad' te molju,
 da n' učiniš sad' na volju,
 Te buletin meni dadeš,
 i učiniš kako znađeš:
 koga kada budem dati
 u dom će me svak' prijati.

Kad buletin Stipe primi,
 malo tada ne zanimi
 rad veseja, kog' imaše
 te ga sobom on nosaše.
 Kako s njime on otide,
 te u kuću odma pride,
 pa buletin daje muče,
 gospodaru one kuće,
 Koji njega tada prime,
 radi karte, koja s njime,
 noću Stipe tud' stojeći,
 niti riči govoreći.
 Kada zora pa zabili,
 iz kuće se odma dill,
 pa otide u dvor suca,
 neka fratra srce puca.
 Pa mu daše potkripljenja,
 da mu čute očućenja:
 koje Stipe kada primi,
 zakune se meju njimi.
 Na kolina tada kleče,
 na propeće ruke meče,
 da opsova Bonapartu,
 pišući on jednu kartu,
 koju posla generalu,
 Kneževiću tako zvanu,
 i da puke uzbudaše,
 proti Kralju te ih slaše.
 I ostala mnogo reče,
 koja ovde ja ne mečem
 rad' kratkosti od vrimena,
 i njegova još imena.
 Da li ovo znajte sada
 privelikog toga jada:
 da kod suda Stipe staše,
 dok s' osuda ne vidjaše.
 Kad osudjen oti biti
 s dušom fratra rastaviti,
 na ijadu osam stotina,
 i suvišje deset godina.
 Prvi petak marča biše,
 kad se ova dogodiše:
 drugi danak tog miseca,
 a ne biše velog Sveca.
 Kad poginu otac Frane,
 plač s' učini na sve strane,
 i koji ga poznavaaše
 plačne glase k nebu daše.

1) Tvrđava sv. Nikole u Šibeniku.